

Judaism and Christianity: The Parting of the Ways

1. Acts of the Apostles Chapter 15:

¹⁹Therefore I have reached the decision that we should not trouble those Gentiles who are turning to God, ²⁰but we should write to them to abstain only from things polluted by idols and from fornication and from whatever has been strangled and from blood. ²¹For in every city, for generations past, Moses has had those who proclaim him, for he has been read aloud every sabbath in the synagogues."

2. Justin Martyr, Dialogue with Trypho:

Ch. 123:

Since then God blesses this people, and calls them Israel, and declares them to be His inheritance, how is it that you repent not of the deception you practise on yourselves, as if you alone were the Israel, and of execrating the people whom God has blessed? For when He speaks to Jerusalem and its environs, He thus added: 'And I will beget men upon you, even my people Israel; and they shall inherit you, and you shall be a possession for them; and you shall be no longer bereaved of them.'

"What, then?" says Trypho; "are you Israel? and speaks He such things of you?"

"If, indeed," I replied to him, "we had not entered into a lengthy discussion on these topics, I might have doubted whether you ask this question in ignorance; but since we have brought the matter to a conclusion by demonstration and with your assent, I do not believe that you are ignorant of what I have just said, or desire again mere contention, but that you are urging me to exhibit the same proof to these men."

CH. 136 -- THE JEWS, IN REJECTING CHRIST, REJECTED GOD WHO SENT HIM.

"For you see how He now addresses the people, saying a little before: 'As the gape shall be found in the cluster, and they will say, Destroy it not, for a blessing is in it; so will I do for My servant's sake: for His sake I will not destroy them all.' And thereafter He adds: 'And I shall bring forth the seed out of Jacob, and out of Judah.' It is plain then that if He thus be angry with them, and threaten to leave very few of them, He promises to bring forth certain others, who shall dwell in His mountain. But these are the persons whom He said He would sow and beget. For you neither suffer Him when He calls you, nor hear Him when He speaks to you, but have done evil in the presence of the Lord. But the highest pitch of your wickedness lies in this, that you hate the Righteous One, and slew Him; and so treat those who have received from Him all that they are and have, and who are pious, righteous, and humane. Therefore 'woe unto their soul,' says the Lord, 'for they have devised an evil counsel against themselves, saying, Let us take away the righteous, for he is distasteful to us.' For indeed you are not in the habit of sacrificing to Baal, as were your fathers, or of placing cakes in groves and on high places for the host of heaven: but you have not accepted God's Christ. For he who knows not Him, knows not the will of God; and he who insults and hates Him, insults and hates Him that sent Him. And whoever believes not in Him, believes not the declarations of the prophets, who preached and proclaimed Him to all.

3. קהלת רבה (וילנא) פרשה א:

ד"א כל הדברים יגיעים דברי מינות מיגעין את האדם, מעשה בר"א שנתפס לשום מינות נטלו אותו הגמון והעלו על הבימה לדון אותו, אמר לו ר' אדם גדול כמותך יעסוק בדברים בטלים הללו, אמר לו נאמן עלי הדיין והוא סבר שבשבילו אמר והוא לא אמר אלא לשום שמים, אמר לו מאחר שהאמנתני עליך אף אני הייתי סבור ואומר, אפשר ששיבות הללו טועות הן בדברים בטלים הללו דימוס פטור אתה, אחר שנפטר ר' אליעזר מן הבימה היה מצטער על

שנתפס על דברי מינות נכנסו תלמידיו אצלו לנחמו ולא קבל, נכנס ר"ע אצלו א"ל ר' שמא אחד מן המינים אמר לפניך דבר וערב לפניך, אמר לו הן השמים הזכרתי פעם אחת הייתי עולה באיסטרטא של צפרי ובא אלי אדם אחד ויעקב איש כפר סכניא שמו ואמר לי דבר אחד משום פלוני [בכת"י תוספתא מסכת חולין פרק ב' ישוע בן פנטיר] והנאני הדבר ואותו הדבר היה, כתוב בתורתכם (דברים כ"ג) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב, מה הן, אמרתי לו אסורין אמר לי לקרבן אסורים לאבדן מותר, אמרתי לו וא"כ מה יעשה בהם, אמר לי יעשה בהן בתי מרחצאות ובתי כסאות, אמרתי לו יפה אמרת, ונתעלמה ממני הלכה לשעה, כיון שראה שהודתי לדבריו אמר לי כך אמר פלוני מצואה בו ולצואה יצאו שני (מיכה א') כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו יעשו כורסון לרבים והנאני, ועל אותו הדבר נתפשתי לשם מינות, ולא עוד אלא שעברתי על מה שכתוב בתורה (משלי ה') הרחק מעליה דרךך ואל תקרב אל פתח ביתה, הרחק מעליה דרךך זו המינות, ואל תקרב אל פתח ביתה זו זנות, למה כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה, עד כמה א"ר חסדא עד ארבע אמות מכאן היה מת ר' אלעזר בן דמא בן אחותו של רבי ישמעאל שנשכו נחש ובא יעקב איש כפר סכניא לרפאותו בשום פלוני ולא הניחו ר' ישמעאל, אמר אין אתה רשאי בן דמא, אמר לו הנח לי ואני אביא לך ראייה מן התורה שהוא מותר ולא הספיק להביא לו ראייה עד שמת ושם ר' ישמעאל ואמר אשריך בן דמא שיצתה נשמתך בטהרה ולא פרצת גדרן של חכמים, שכל מי שפורץ גדרן של חכמים סוף שהפורעניות באות עליו שנאמר ופורץ גדר ישכנו נחש, ולא נשך היה אלא שלא ישכנו נחש לעתיד לבא ומה היה ליה ביה (ויקרא י"ח) אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ולא שימות בהם.

4. בבלי, ברכות דף כ"ח ע"ב - כ"ט ע"א:

תנו רבנן: שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה. אמר להם רבן גמליאל לחכמים: כלום יש אדם שיודע לתקן ברכת המינים? עמד שמואל הקטן ותקנה, לשנה אחרת שכחה. והשקיף בה שתים ושלש שעות ולא העלוהו. אמאי לא העלוהו? והאמר רב יהודה אמר רב: טעה בכל הברכות כלן - אין מעלין אותו, בברכת המינים - מעלין אותו, חיישינן שמא מין הוא! שאני שמואל הקטן, דאיהו תקנה.

5. ברכת המינים (מגניזת קאהיר):

למשומדים אל תהי תקוה, ומלכות זדון מהרה תעקר, והנוצרים והמינים ברגע יאבדו, ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו. ברוך אתה ה' מלכות זדים.

6. תוספתא מסכת חולין פרק ב' הלכה כ':

בשר שנמצא ביד גוי מותר בהנאה ביד המין אסור בהנאה היוצא מבית ע"ז הרי זה בשר זבחי מתים מפני שאמרו שחיטת המין ע"ז פתן פת כותי ויינם יין נסך ופירותיהן טבלין וספריהן ספרי קוסמין ובניהן ממזרין:

7. בבלי, סנהדרין דף מג ע"א:

והתניא: בערב הפסח תלאוהו לישו הנוצרי, והכרוז יוצא לפניו ארבעים יום: ישו הנוצרי יוצא ליסקל על שכישה והסית והדיח את ישראל, כל מי שיודע לו זכות יבוא וילמד עליו. ולא מצאו לו זכות ותלאוהו בערב הפסח. - אמר עולא: ותסברא, ישו הנוצרי בר הפוכי זכות הוא? מסית הוא, ורחמנא אמר לא תחמל ולא תכסה עליו! אלא שאני ישו דקרוב למלכות הוה. תנו רבנן: חמשה תלמידים היו לו לישו הנוצרי, מתאי, נקאי נצר ובוני ותודה. אתיוה למתי, אמר להו: מתי יהרג? הכתיב מתי אבוא ואראה פני אלהים! - אמרו לו: אין, מתי יהרג דכתיב מתי ימות ואבד שמו. אתיוה לנקאי, אמר להו: נקאי יהרג? הכתיב ונקי וצדיק אל תהרג! - אמרו לו: אין, נקאי יהרג, דכתיב במסתרים יהרג נקי. אתיוה לנצר, אמר: נצר יהרג? הכתיב ונצר משרשי יפרה! - אמרו לו: אין, נצר יהרג, דכתיב ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב. אתיוה לבוני, אמר: בוני יהרג? הכתיב בני בכרי ישראל! - אמרו לו: אין, בוני יהרג, דכתיב הנה אנכי הורג את בנך בכרך. אתיוה לתודה, אמר: תודה יהרג? הכתיב מזמור לתודה! - אמרו לו: אין, תודה יהרג, דכתיב זבח תודה יכבדני+.